

kunst

Stephen Shropshire, artistiek directeur van Noord Nederlandse Dans, laat jong talent schitteren in 'Mouth Music'. De mond staat daarin centraal, maar praten is verboden.

Het Noorden danst in stilte

Sander Hiskemuller

Het afgelopen jaar vervult hem met trots. „We hebben ontzettend veel voor elkaar gebokst. Maar we hebben dan ook ontzettend hard gewerkt.” Stephen Shropshire, sinds begin 2009 artistiek directeur van Noord Nederlandse Dans, heeft flink gesleuteld aan de koers en richting van de dansvoorziening van het Noorden. Die verloor haar anker toen Itzik Galili na tien jaar Groningen verliet om in Amsterdam met Krisztina de Châtel Dansgroep Amsterdam op te richten.

Een van de nieuwe Groningse speerpunten is jong talent de kans geven door een tweejarig verband met hen aan te gaan als *choreographers in residence*. Shropshires eigen werk is daarin de verbindende factor, een lasnaad. Zoals ook in het programma 'Mouth Music', de aftrap van deze zogeheten New Dance Series, dat vanavond in Groningen zijn première beleeft. „Ik wil expliciet geen Stephen Shropshire Dance Company zijn”, onderstreept hij zijn focus op dansontwikkeling. „Over vijf jaar moet je kunnen zeggen: 'O ja, die Noord Nederlandse Dans; dat is toch die jonge, bruisende groep die werk brengt dat nergens anders wordt gebracht?'”

In 'Mouth Music' regeert de overkoepelende gedachte: geef de mond, als 'acrobaat van ons gelaat' een prominente plaats in de choreografie. Verder krijgen de geëngageerde talenten Andrea Miller, Edan Gorlicki en Einav Eshel carte blanche om hun aandeel in het programma te choreo-

'Mouth Music', met Nir Veledniger, Natalia Zinchenko en Olive Lopez.

FOTO DAAN BRAND

graferen. Shropshire: „Maar praten is verboden. Het idee werpt hen terug op de basis van choreografie: hoe kun je met je lijf een zo groot mogelijke zeggingskracht bereiken? Hoe kun je daarmee spelen? Dan kom je uit bij de discussie die nooit zal eindigen: wat is dans?”

'Mouth Music' laat volgens Shropshire zien dat de jonge generatie dansmakers de dans als 'vorm' weer omarmt. „Ze hebben de ontwikkelingen die zich de afgelopen twintig jaar in de dans hebben voltrokken – de opkomst van het dans-theater bijvoorbeeld – als een vanzelfsprekend gegeven in hun genen meegebakken. De makers die wij presenteren, hervormen die verworvenheden op hun manier – in iets wat teruggaat op elementaire ideeën over beweging.

Jonge makers zijn niet langer bang om weer écht te dansen.”

Vers uit New York, waar Stephen Shropshire (Miami, 1972) aan het befaamde Julliard studeerde, kwam hij in de Groningse stal van Itzik Galili terecht. Hij danste er zes jaar en kreeg er de kans zich als choreograaf te manifesteren. Zijn stukken vielen op doordat ze zich vrij rigoureuus van de emotionele en acrobatische expressieve danswerken van zijn baas onderscheidden: esthetisch, muzikaal, elegant, helder gestructureerd.

Zelf is hij altijd geïnteresseerd geweest in choreografische compositie, als manier om naar eigen zeggen zijn 'obsessieve' brein te ordenen. Hij heeft geen intentie om verhalen te vertellen, te filosoferen. Laat staan dat hij maatschappelijk commen-

taar wil geven. „Compositie reflecteert altijd het menselijke; per slot van rekening is het een mens die het maakt – dealend met de emoties en gedachten van dat moment. Daar hoef je niet nog eens een keer een betekenis bovenop te gooien.”

Zijn stijl kon hij finetunen bij de Zuidelijke dansvoorziening Station Zuid, waar hij werd gevraagd als een van de vier vaste gastchoreografen. Daarnaast creëerde hij met succes dansstukken voor Iceland Dance Company, Scapino Ballet Rotterdam, Norrdans en Diversions Dance Company. Zijn bestaan als freelancende choreograaf ging echter steeds meer wringen. „Een paar weken ergens werken en dan weer, hup, op naar het volgende project. Op het moment dat ik ergens dieper in geïnvolveerd raakte, was het tijd om op te stappen. Een eigen gezelschap zat altijd in mijn achterhoofd.”

Bij Noord Nederlandse Dans krijgen de makers kans om te maken; daar hoort ook mislukken bij. Want waar het allemaal toe moet leiden, dat wil Shropshire zelf helemaal niet weten. „Als maker weet je dat nooit, dat is de schoonheid van creatie. Op dat moment waarin alles bij elkaar komt, kun je slechts zeggen: ah, dit is een schitterende reflectie van waar we nu staan.”

'Mouth Music' van Noord Nederlandse Dans, met choreografieën van Andrea Miller, Edan Gorlicki, Einav Eshel en Stephen Shropshire. Vanavond première in Grand Theatre Groningen. Tournee t/m 15/5. www.noordnederlandse-dans.com